

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 847/2021
31.08.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Игора Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини 2К. бр. 409/17 од 29.09.2020. године и Вишег суда у Јагодини Кж.1. 6/21 од 15.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 31.08.2021. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Петровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини 2К. бр. 409/17 од 29.09.2020. године и Вишег суда у Јагодини Кж.1. 6/21 од 15.04.2021. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини 2К. бр. 409/17 од 29.09.2020. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 месеца, која ће се извршити по правноснажности пресуде. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 7.000,00 динара, као и на име осталих трошкова кривичног поступка износ од 2.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж.1. 6/21 од 15.04.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, адвоката Игора Петровића и пресуда Основног суда у Јагодини 2К. бр. 409/17 од 29.09.2020. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Игор Петровић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји,

правноснажне пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је одржао седницу већа, о којој сходно члану 488. став 2. Законика о кривичном поступку (ЗКП), није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву браниоца окривљеног нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у делу којим се указује на учињену повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче да иако кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика (КЗ) предвиђа шест различитих алтернативних начина извршења, радња за коју је окривљени првостепеном пресудом оглашен кривим не може се уподобити ни са једном од тих радњи. По наводима браниоца, критичном приликом није дошло ни до какве последице кривичног дела која је предвиђена бићем кривичног дела и која представља битан елемент овог кривичног дела, нема дрског и безобзирног понашања, а осим тога оштећени се није придружио кривичном гоњењу, нити је истакао имовинскоправни захтев, стога се не може рећи да су испуњени услови предвиђени за извршење овог кривичног дела.

Овакве наводе браниоца окривљеног којима се истиче да дело окривљеног за које је оглашен кривим правноснажном пресудом није кривично дело те да је тиме на штету окривљеног повређен закон из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ чини онај ко грубим вређањем или злостављањем другог, вршењем насиља према другом, изазивањем туче или дрским или безобзирним понашањем значајније угрожава спокојство грађана или теже ремети јавни ред и мир.

Из чињеничног описа кривичног дела датог у изреци првостепене пресуде произилази да је окривљени АА „у урачунљивом стању, свестан да је његово дело забрањено, дрским и безобзирним понашањем, значајније угрозио спокојство грађана и теже реметио јавни ред и мир, на тај начин што је на јавном месту, у присуству грађана, сведока ББ и ВВ, пришао оштећеном ГГ...унео се у лице, а затим три пута шутнуо гепек и браник на службеном возилу – таксију и оштећеном упутио претњу: Запалићу те... а који догађај је код сведока ББ и ВВ изазвао узнемирење, а био је и свестан радње коју је предузео, хтео њено извршење и наступање забрањене последице“.

По оцени овог суда, чињенични опис радње извршења дат у изреци првостепене пресуде садржи све чињенице и околности које представљају законска обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика, за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом и то како оне које се тичу радње извршења која се у конкретном случају огледа у дрском и безобзирном понашању, које произилази из чињенице да је, након што га је оштећени који је возач таксија, питао када ће му платити вожњу, одреаговао тако што је почео да шутира возило оштећеног и да му прети, тако и оне које се односе на последицу (изазивање узнемирења код присутних сведока ББ и ВВ), као и оне које се односе на постојање

субјективних облежја кривичног дела (свестан радње коју је предузео, хтео њено извршење и наступање забрањене последице).

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да се у радњама окривљеног описаним у изреци првостепене пресуде стичу сва законска обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика, због чега су супротни наводи браниоца којима указује на учињену повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП оцењени као неосновани.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац је указао и да је пресуда противречна сама себи и изведеним доказима, на који начин бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Такође, бранилац је у захтеву навео да су у побијаним пресудама неразјашњене чињенице по питању времена, места и начина извршења дела, с обзиром да су се сведоци различито изјашњавали на околност да ли се дело догодило у 4 часа ноћу 31.07.2016. године или у 16 часова, на који начин бранилац полемиче са чињеничним утврђењима суда и изведеним доказима и суштински указује на повреду члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде закона из члана 440. ЗКП то је Врховни касациони суд захтев браниоца у овим деловима оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**